

Kujdesi i selefëve për shtimin e

imanit

Umeri, Allahu qoftë i kënaqur me të, u thoshte shokëve: “Ejani ta shtojmë imanin!”

Kurse, Ibën Mes’udi, Allahu qoftë i kënaqur me të, thoshte: “Uluni me ne ta shtojmë imanin!”

Ai thoshte gjithashtu kur lutej: “O Allahu im! Shtoma imanin, bindjen dhe të kuptuarit!

Ndërsa, Muadhi, Allahu qoftë i kënaqur me të, thoshte: “Uluni me ne të besojmë (ta shtojmë imanin) për një çast!

Shkaqet e shtimit të imanit

Nxënia e diturisë. Në të vërtetë, nga robërit e Tij, Allahut i frikësohen vetëm dijetarët. (Kur’an: 35, 28).

Leximi i Kur’anit, duke e medituuar dhe kuptuar atë. Në të vërtetë, ky Kur’an udhëzon drejt asaj që është më e mira... (Kur’an: 17, 9).

Njohja e emrave të bukur të Allahut dhe cilësive të Tij të larta dhe adhurimi i Tij nëpërmjet tyre.

Meditimi i jetës së Pejgamberit Muhammed, paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të.

Meditimi i jetës së selefëve (të parëve tanë) të devotshëm.

Meditimi i mirësive të Islamit.

Meditimi i argumenteve kozmologjike të Allahut.

Mundimi në ibadet (adhurim) dhe shpeshtimi i punëve të mira, siç janë: namazi, zekati, lëmosha, agjërimi, haxhi, umreja, dhikri (përmendja e Allahut), istigfari (kërkimi i faljes), lutja apo duaaja, lidhja e marrëdhënieve fafeshnore, etj.

Dhënia rëndësi veprave të zemrës, siç janë: frika, dashuria, shpresa, përlujta, mbështetja, etj.

Bamirësia ndaj robërve të Allahut.

Thirrja në rrugën e Allahut me urtësi e këshillë të mirë.

Urdhërimi në punë të mira dhe ndalimi nga të këqijat sipas mundësive.

Shoqërimi me njerëz të mirë.

Shmangia nga tubimet e shthurjes.

Shmangia nga ushqimi, të folurit dhe gjumi i tepërt dhe njëherazi edhe nga përzierja e tepërt me njerëz.

Ulja e shikimit (ndaj gjërave të ndaluara).

Palakmia në gjërat që i posedojnë njerëzit tjerë.

Të folurit drejt, sepse vërtetësia çon në mirësi.

Ta shikosh atë që është më lart në aspektin fetar dhe atë që është më poshtë në çështjet e dunjasë.

Shkaqet e pakësimit të imanit

Mosdija.

Gafleti (Shkujdesja).

Kthimi i shpinës dhe harresa.

Bërja mëkate.

Zilia.

Shoqëria e keqe.

Shejtani.

Shpirti që nxit në të këqija.

Dunjaja dhe sprova e saj.

Shikimi i gjërave që i ka ndaluar Allahu.

Lëshimi i gjuhës në përgojim, bartje të fjalëve dhe polemika të padrejta.

Dëgjimi i asaj që e hidhëron Allahun, siç janë muzika, fjalët e këqija, etj.

Teprimi në ngrënie, në pirje, në gjumë dhe gjithashtu përzjerja e tepërt me njerëz.

Muhammed El-Hamed

Përktheu: Jusuf Kastrati